

Nr 54.

Ankom till riksdagens kansli den 19 maj 1922 kl. 6 e. m

*Utlåtande, i anledning av framställningar om dyrtidstillägg
åt befattningshavare, anställda hos riksdagen eller i dess
verk.*

I en till innevarande års riksdag avlåten proposition nr 84 hade Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen bland annat att godkänna ett propositionen bilagt förslag till kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst för tiden från och med den 1 april 1922.

Då nämnda proposition icke avsåg den personal, som är anställd vid riksbanken och Tumba bruk, i riksgäldskontoret, vid riksdagens hus och vid riksdagsbiblioteket, hava fullmäktige i riksbanken, fullmäktige i riksgäldskontoret och styrelsen för riksdagsbiblioteket i särskilda skrivelser till bankoutskottet hemställt, att utskottet ville föreslå riksdagen medgiva, att dyrtidstillägg finge enligt enahanda grunder, som av riksdagen fastställdes beträffande befattningshavare i statens tjänst, utgå jämväl till ovan omförmälda personal.

Kostnaderna för dyrtidstillägget hava föreslagits böra bestridas, vad beträffar riksbanken och Tumba bruk, av riksbankens medel och vad angår riksgäldskontoret och riksdagens hus, av förslagsanslaget till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen samt i fråga om riksdagsbiblioteket av förslagsanslagen till avlöningar, arvoden m. m., vikariatsersättningar och expenser.

Vidare hava till utskottet remitterats i justitieombudsmannens och militieombudsmannens senast avgivna ämbetsberättelser (resp. sid. 308 och 176) gjorda framställningar angående dyrtidstillägg åt befattningshavare vid deras

expeditioner i enlighet med de grunder, som kunde varda stadgade för befattningshavare vid statens ämbetsverk.

*Ang. vissa
personliga
dyrtidstillägg.*

Fullmäktige i riksbanken hava därjämte uti sin förevarande framställning, med hänvisning till ett uttalande av chefen för finansdepartementet, att personliga dyrtidstillägg endast borde tillkomma ordinarie befattningshavare, framhållit, att enligt § 4, mom. 2, och § 8 av gällande kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst (Svensk författningssamling nr 344 för år 1921) personligt dyrtidstillägg kunde beredas även icke-ordinarie befattningshavare samt att en ändring härutinnan skulle för vissa befattningshavare i riksbanken medföra en avsevärd nedsättning av hittills utgående avlöningsförmåner. Fullmäktige hade nämligen med stöd av berörda mom. 2 tillerkänt ett antal extra ordinarie kvinnliga befattningshavare personliga dyrtidstillägg från och med den 1 januari 1922. Då det enligt fullmäktiges mening icke vore med billighet och rättvisa förenligt att låta dessa kvinnliga tjänstemän med den jämförelsevis fasta anställning, som nu beretts icke-ordinarie befattningshavare, plötsligt vidkännas en så väsentlig nedsättning av deras redan förut blygsamma löneförmåner, anhölle fullmäktige, att även efter den 1 april innevarande år personligt dyrtidstillägg måtte tillerkännas ifrågavarande kvinnliga tjänstemän.

Utskottet.

Enligt utskottets mening böra dyrtidstillägg från och med den 1 juli 1922 utgå till befattningshavare vid riksdagens verk ävensom till justitieombudsmannen och militieombudsmannen efter de grunder, som i anledning av förberörda proposition nr 84 av riksdagen antagits för befattningshavare i statens tjänst.

Jämlikt föreskrift av 1920 års riksdag utgår till fullmäktig i riksbanken, som utses att vara deputerad, dyrtidstillägg å det för deputerad bestämda särskilda arvodel.

Vad däremot angår deputerade i riksgäldskontoret, vill utskottet erinra, att av dessa endast förste deputeraden ansetts böra helt ägna sin tid och sina krafter åt riksgäldskontoret. Då emellertid nuvarande förste deputeraden i egenskap av byråchef i patent- och registreringsverket hittills ägt uppbära dyrtidstillägg å de avlöningsförmåner, som enligt stat tillhöra ifrågavarande tjänst, har dyrtidstillägg icke utgått å hans arvode såsom förste deputerad. Enligt den av riksdagen antagna kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, som är avsedd att träda i kraft den 1 juli 1922, utgår emellertid dyrtidstillägg vid tjänstledighet för offentligt uppdrag allenast å den del av avlöningen, som befatt-

ningshavaren uppbär å sin tjänst. Utskottet vill i detta sammanhang erinra därom, att enligt gällande reglemente för riksgäldskontoret förste deputeraden, därest han förut innehar tjänst å rikets stat, är skyldig att frånträda den därmed förenade avlöning, så länge han uppbär arvode såsom förste deputerad. Med hänsyn till den ändring, som i angivna avseende vidtagits i grunderna för dyrtidstilläggen, torde förste deputeraden i riksgäldskontoret, vilken alltså icke kommer att från statsförvaltningen erhålla dylikt tillägg, böra från och med berörda den 1 juli tillerkännas dyrtidstillägg å sitt särskilda deputeradearvode i likhet med vad som gäller i riksbanken; och synas dyrtidstilläggen böra utgå enligt de grunder, som gälla för dyrtidstillägg åt befattningshavare vid de nyreglerade verken.

Beträffande härefter frågan om de s. k. personliga dyrtidstilläggen vill utskottet erinra, att det av fullmäktige i riksbanken åberopade uttalandet av chefen för finansdepartementet återfinnes i ett vid ovan omförmälda proposition nr 84 fogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 3 februari 1922 och är av följande lydelse:

»I detta sammanhang vill jag erinra, att i enlighet med de bestämmelser, som i anledning av kommunikationsverkens löne reglering först meddelades angående personliga dyrtidstillägg (kungörelsen den 30 juni 1920, nr 381), dylika tillägg givetvis endast böra tillkomma ordinarie befattningshavare.»

Utskottet anser det vara synnerligen angeläget, att full överensstämmelse upprätthålles vid tillämpningen av grunderna för dyrtidstillägg till befattningshavare vid riksdagens verk och befattningshavare i statens tjänst, helst som en avvikelse härutinnan står i strid med den strävan till enhetlighet i avlöningshänseende, som föranledde nästlidet års riksdag att för befattningshavare vid riksdagens verk fastställa nya löneprinciper, vilka tidigare godkänts för stora grupper av statens befattningshavare. Vid sådant förhållande har utskottet funnit fullmäktiges framställning, i vad den avser personliga dyrtidstillägg, icke böra föranleda någon vidare åtgärd.

Vidkommande slutligen kostnaderna för dyrtidstillägget torde dessa böra bestridas av de medel, från vilka ifrågavarande institutioners avlöningar utgå.

Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen, i anledning av ovan omförmälda framställningar, må

1:o) dels medgiva, att dyrtidstillägg må utgå till befattningshavare vid riksbanken samt vid Tumba bruk enligt de grunder, som av innevarande års riksdag blivit godkända för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens

tjänst och i övrigt här ovan angivits, *dels ock* bemyndiga fullmäktige i riksbanken att av riksbankens medel använda erforderligt belopp;

2:o) *dels* medgiva, att dyrtidstillägg må utgå till befattningshavare vid riksgäldskontoret och riksdagens hus enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels ock* bemyndiga fullmäktige i riksgäldskontoret att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar och pensioner m. m. vid riksgälds- och riksdagsförvaltningen använda erforderliga belopp;

3:o) *dels* medgiva, att dyrtidstillägg må utgå till befattningshavare vid riksdagsbiblioteket enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels ock* bemyndiga styrelsen för riksdagsbiblioteket att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslagen till avlöningar, arvoden m. m., vikariatsersättningar och expenser använda erforderliga belopp;

4:o) *dels* medgiva, att dyrtidstillägg må utgå till justitieombudsmannen och befattningshavare vid justitieombudsmannens expedition enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels ock* bemyndiga justitieombudsmannen att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar, resekostnader och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition använda erforderligt belopp; samt

5:o) *dels* medgiva, att dyrtidstillägg må utgå till militieombudsmannen och befattningshavare vid militieombudsmannens expedition enligt de i mom. 1:o) här ovan angivna grunder, *dels ock* bemyndiga militieombudsmannen att för ifrågavarande ändamål av förslagsanslaget till avlöningar, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition använda erforderligt belopp.

Stockholm den 19 maj 1922.

På bankoutskottets vägnar:

EMIL KRISTENSSON.

Närvarande: Se anteckning å utlåtande nr 53.